

DESORI

De tant en tant, la mare em du a tallar els cabells a Can Dani d'Arenys de Munt encara que a mi no em fa gens de gràcia que em pispin cap bocí de la meva cabellera d'adolescent. Ella diu que amb la calor és millor anar "peladet".

En Dani em fa seure a la cadira, em posa la bata i el paper al coll agafa l'odiosa màquina i jo em poso a tremolar. No estic disposat que m'esquilin com a una ovella.

—Curtet, no? —diu amb l'aparell a tocar del meu cap.

Es mira la mare que seu dues cadires enllà i jo, amb els ulls li demano que sisplau, no. La meva expressió de terror la inquieta. Sap que sobretot, de màquina de rapar res. Només he accedit a venir aquí per sentir l'olor de les mans d'en Dani. Admiro la seva destresa amb les tisores. M'impessiona la seva delicadesa i precisió. Al cap d'uns segons, la mare reacciona a la meva ganyota de desori en notar-me tan a prop del clatell l'esquiladora:

—Molt curtet no Dani, que en Nil ja té dotze anys —i de sobte pregunta: Tu que vols, fill?

Que jo que vull? Voldria ser en el teu lloc mare. Voldria conservar els meus cabells per poder-me fer una cua com la de la Bruna, deixant-me caure uns blens a cada costat, d'aquella manera preciosa com ho fas tu. Voldria dir-te que la Fina et va fer un color que ja no es porta. Que si t'allises els cabells estàs guapíssima. Que m'agradaria anar a la teva perruqueria i fer-me la permanent per provar com em veig, voldria..., voldria tantes coses! Però he après que hi ha coses que penso i val més no dir-les, sobretot davant del pare.

En Dani espera pacient. Llavors, amb veu esquerdada dic:

—Escalonat —observo que la meva resposta ha sobtat en Dani i veig com em somriu i em mira picant-me l'ullet. Em recorda la mirada sorneguera que em dedica sovint el meu professor de gimnàstica quan ens trobem als vestidors.

Cada manyoc de cabell que cau a terra és una fiblada directa al meu cor. Miro a en Dani a través del mirall i quan no em veu, dibuixo un petó fent "murritus" que li faig arribar apujant una cella quan s'acosta per dedicar-se a la part de darrere l'orella. La seva olor m'alleuja del meu desori.